

بررسی اصول توسعه پایدار در معماری سنتی و مصادیق آن در معماری معاصر

فهیمة فانی^{1*}، دکتر جمشید میرهادی²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

f.fani2015@gmail.com

2- استاد دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

چکیده

توسعه پایدار یک اصل سازمان دهنده برای زندگی انسان است. این فرض یک آینده مطلوب را برای جوامع بشری بدون تضعیف پایداری سیستم های طبیعی و محیط زیست فراهم می کند. به عبارت دیگر توسعه پایدار راه تازه ای برای رسیدن به آرمانهای بشر همراه با حفظ منابع و امکانات برای آیندگان است. در دهه های اخیر یکی از ارکان اساسی توسعه پایدار، دستیابی به توسعه پایدار شهری است و در این راستا مطالعات و برنامه ریزی های متعددی در جهت یافتن اصول و راهکارهای کاربردی در برنامه های توسعه شهری صورت گرفته است. از طرفی معماری سنتی ایران دارای پشتوانه ای قوی و پربار از جنبه های گوناگون پایداری، هنر و فرهنگ ایرانی است. در این پژوهش سعی بر آن است که با بررسی معماری سنتی ایران به اصول و راهکارهایی جهت توسعه پایدار در معماری و شهرسازی معاصر دست یابیم.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، حفظ منابع، توسعه پایدار شهری، معماری سنتی ایران، معماری و شهرسازی معاصر